

**TELE
INDUSTRIEN**
teleselskabernes
branchesamarbejde

**DANSK
ERHVERV**

Til Plan- og Landdistriktsstyrelsen
hoeringplan@bpst.dk

Sagsnummer 2022-7022

23.06.2023

Teleindustriens og Dansk Erhvervs svar til høring af forslag til lov om ændring af lov om planlægning og forskellige andre love (Opfølgning på evaluering af planloven m.v.)

Teleindustrien (TI) og Dansk Erhverv (DE) takker for muligheden for at svare på høring af forslag til ændring af planloven.

Det skal indledningsvist bemærkes, at høringssvaret alene forholder sig til de dele af lovforslaget, som omhandler lovforslaget om ændring af planloven, punkt 41 – 43, om opsætning af antennemaster og bedre mobildækning i hele landet (dvs. planlovens §§ 35 og 36).

Generelle bemærkninger

Zoneinddelingen og landzonereglernerne i planloven har haft som konsekvens, at der i landzonen uden for bymæssig bebyggelse fortrinsvist gives tilladelse til placering af master til radiokommunikationsformål i tilknytning til eksisterende bebyggelse eller i tilknytning til eller på andre høje konstruktioner i området, fx andre master, vindmøller, skorstene, siloer eller lign. Dette har imidlertid i takt med udbygningen og fortætningen af særligt mobilnettene vist at udgøre en stigende barriere for at etablere og opgradere mobildækningen i hele landet. De nuværende restriktioner i planloven modsvarer således ikke længere behovet for at kunne planlægge og etablere master til radiokommunikationsformål i landzonen.

Den samfundsmæssige udvikling betyder, at adgang til radiokommunikationsnet, herunder mobildækning, men også andre radiobaserede tjenester, er en helt fundamental forudsætning for at kunne bo og drive virksomheder i landzonen. Hverken borgere eller virksomheder ønsker at bo eller etablere sig i områder med dårlig dækning. Dårlig dækning kan medføre, at borgere og virksomheder fraflytter, samt at boliger i stigende grad kan vise sig vanskelige at sælge.

Radiokommunikationsnettene udgør i stigende grad en del af den samfundskritiske infrastruktur, ikke mindst for at sikre adgang til

specielt alarm 112 og mobilvarsling med S!renen dér, hvor man færdes og opholder sig.

2

Manglende overensstemmelse med den politiske aftale

Det er meget positivt, at det med den politiske aftale af 15. juni 2022 mellem Socialdemokratiet, Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti om opfølgning på evaluering af planloven m.v. er besluttet at modernisere planloven, så udbygningen af radiokommunikationsnet og -tjenester kan følge med samfundsudviklingen - også i landzonen.

Særligt er der behov for at lempe praksis om, at mobilmaster så vidt muligt skal placeres i tilknytning til eksisterende bebyggelse, da dette dels medfører modstand fra de omkringboende og gør det vanskeligt at finde lodsejere, som vil udleje arealer til opsætning af master, dels indskrænker mulighederne for at finde egnede placeringer, som ud fra et radioteknisk perspektiv kan sikre bedre dækning i området.

Som et første skridt i gennemførelse af den politiske aftale af 15. juni 2022 trådte en ny bekendtgørelse om landsplandirektiv for tilladelse til opstilling af mobilmaster i kraft den 3. maj 2023. Denne bekendtgørelse åbner mulighed for, at kommunerne kan afhjælpe nogle af de akutte barrierer, som er opstået i forhold til indfrielse af de statslige dækningskrav, som skulle være opfyldt den 4. april 2022, og de statslige dækningskrav, som skal være opfyldt den 1. februar 2024.

De fulde effekter af bekendtgørelsen om et landplandirektiv har endnu ikke vist sig, men telebranchen har fortsat forventning om, de nye muligheder vil kunne give kommunerne en yderligere fleksibilitet i planlægningen, som vil kunne betyde, at der kan sætte flere masterplaceringer i spil, således at dækningskravene kan indfries, og dækningen forbedres, som forudsat i de statslige frekvensauktioner.

Herudover var det fra telebranchens side forventningen, at der generelt ville blive indføjet en tilsvarende øget fleksibilitet i planloven – og ikke specifikt begrænset til opfyldelse af statslige dækningskrav – men således at det generelt ville forbedre muligheden for at kunne forbedre og opgradere dækningen i landzonen.

Denne forventning er imidlertid ikke indfriet med den forslåede ændring af planlovens § 35 med forslag om tilføjelse af et nyt stk. 12 om:

»Stk. 12. Kommunalbestyrelsen kan under hensyn til den overordnede samfundsmæssige interesse i at sikre mobildækning i hele landet meddele tilladelse efter stk. 1 til opstilling af en mobilmast med tilhørende anlæg i neutrale farver, for at opfylde dækningskrav fastsat i forbindelse med frekvensauktioner, medmindre væsentlige hensyn til landskab, natur, miljø eller naboer taler afgørende imod placeringen.«

Det nye stk. 12, er i praksis en gentagelse af § 2 i bekendtgørelsen om et landplandirektiv – dog med den forskel, at landplandirektivet er

begrænset til dækningskrav fast i frekvensauktionerne i 2019 og 2021, hvorimod det nye stk. 12 i planloven omhandler dækning fastlagt i forbindelse med frekvensauktioner – dvs. principielt alle statslige dækningskrav. Ændringen af planloven forventes at træde i kraft den 1. januar 2024, og dvs. kun én måned inden fristen (februar 2024) for opfyldelsen af dækningskravene i frekvensauktionen afholdt i 2021, hvilket betyder, at ændringen næppe får nogen reel betydning for en rettidig opfyldelse af dækningskravene!

Ændringen vil på sigt i praksis også have minimal effekt, idet der først forventes fastsat nye dækningskrav i den planlagte frekvensauktion i 2029 og med en forventet frist for opfyldelse af dækningskravet i 2032.

I bekendtgørelse om landsplandirektiv § 2 fremgår det således allerede, at:

”§ 2. Kommunalbestyrelsen kan under hensyn til den overordnede samfundsmæssige interesse i at sikre mobildækning i hele landet meddele tilladelse efter § 35, stk. 1, i lov om planlægning til opstilling af en mobilmast med tilhørende anlæg i eller omkring et dækningskravsområde, der er omfattet af 700 MHz- og 900 MHz-frekvenstilladelser udstedt i medfør af lov om radiofrekvenser den 26. april 2019 samt 2100 MHz-frekvenstilladelser udstedt i medfør af lov om radiofrekvenser den 26. maj 2021, medmindre væsentlige hensyn til landskabs-, natur-, kultur-, miljø- eller nabointeresser eller hensynet til Forsvarsministeriets interesser og aktiviteter taler afgørende imod.”

Når der med den foreslåede tilføjelse af et nyt § 35, stk. 12, ikke laves en generel ændring for mere fleksible opstilling af master til radiokommunikationsformål i landzonen, opstår der to problemer:

1. Ændringen vil være uden effekt indtil 2029, idet bestemmelsen frem til, at der er stillet nye dækningskrav, de facto blot er en dublering af det eksisterende landsplandirektivs § 2.
2. Idet der ikke skabes en mere generel mulighed for større fleksibilitet i placeringen af master i landzonen, opstår der i praksis to adskilte regelsæt: ét for master opfattet af dækningskrav og ét andet for master, hvor der ikke er stillet et statsligt dækningskrav.

Konsekvensen vil være, at i områder i landzonen, hvor der ikke er dækningskrav, er mulighederne for en markeds-mæssig etablering og opgradering af dækningen gennem opstilling af nye master ikke forbedret, og det vil fortsat være kompliceret, usikkert og forbundet med et langstrakt ansøgningsforløb at finde en egnet masteplacering. Det er et af teleforligets fire fundamentale principper, at adgang til det digitale samfund for borgere og virksomheder i hele Danmark skal ske på et markedsbaseret grundlag, jf. den Telepolitiske tillægsaftale af 21. december 2021.

Modsat vil der være mere fleksible muligheder, når der er tale om et område omfattet af et dækningskrav. Dermed vil den kommercielle markedsmæssige udrulning blive bremset, idet selskaberne vil vælge at afvente fastsættelsen af statslige dækningskrav med de dertilhørende noget mere fleksible rammer.

Der sker således en uheldig favorisering af statslige dækningskrav, som ikke tager højde for, at dækning i perioden mellem 2024 og 2029 skal ske på rene kommercielle vilkår. Dette risikerer således stik mod den politiske intension at bremse etablering af bedre dækning på kommercielle vilkår.

Konklusionen er således, at ændringen kan føre til, at udbygningen i landzonen udskydes til 2029-2032, hvor den kan være omfattet af dækningskrav. Det vil dermed ikke medvirke til at skabe dækning i hele Danmark – i hvert fald hverken på kort eller mellemlang sigt!

Endvidere er det i høj grad tvivlsomt, om den foreslåede ændring af planloven lever op til forudsætninger bag den politiske aftale af 15. juni 2022.

Af den politiske aftale fremgår det:

“Mobildækning i hele landet

Der er særlige samfundsmæssige interesser i at sikre mobildækning i hele landet. Aftaleparterne ønsker på baggrund af klagenævnspraksis at give teleselskaberne bedre mulighed for at finde teknisk egnede placeringer efter aftale med lodsejere. På den baggrund er aftaleparterne enige om:

- *Nye regler for opsætning af mobilmaster: Der fastsættes særlige regler for opstilling af mobilmaster i landzonen med henblik på at lempe praksis om, at mobilmaster så vidt muligt skal placeres i tilknytning til eksisterende bebyggelse. Der fastsættes en generel regel i planloven om, at kommunen kan give landzonetilladelse til mobilmaster, der opstilles for at opfylde dækningskrav, medmindre væsentlige hensyn til landskab, natur, miljø eller naboer taler afgørende imod placeringen. I en sådan sammenhæng vil det kunne præciseres, at det i højere grad skal være muligt at give landzonetilladelse til en placering uden tilknytning til eksisterende bebyggelse.*
- *Forbedring af muligheder for opsætning af mobilmaster i allerede udpegede dækningsområder: Indenrigs- og boligministeren udsteder et landsplandirektiv, der med retsvirkning som kommuneplan fastsætter retningslinjer for opstilling af mobilmaster til opfyldelse af dækningskrav i områder med dækningskrav. Retningslinjerne vil kunne fastsætte, at opstilling af mobilmasterne skal prioriteres under hensyn til den overordnede*

samfundsinteresse i at sikre dækning. Der sigtes efter, at aftalekredsen forelægges et udkast til landsplandirektiv ultimo 2022 med henblik på, at det kan have virkning for sager i forbindelse med 2019-auktionerne, der har fået fristudsættelse til foråret 2023, og 2021-auktionerne med frist i foråret 2024."

Mens det andet punkt er indfriet med den nye bekendtgørelse om landsplandirektiv, så ses det første led i det første punkt ikke at være indeholdt i forslaget til ændring af planloven.

Punktet "Nye regler for opsætning af mobilmaster" indeholder således **to** separate tiltag:

- 1) Der fastsættes **særlige regler** for opstilling af mobilmaster i landzonen med henblik på at lempe praksis om, at mobilmaster så vidt muligt skal placeres i tilknytning til eksisterende bebyggelse.
- 2) Der fastsættes **en generel regel** i planloven om, at kommunen kan give landzonetilladelse til mobilmaster, der opstilles for at opfylde dækningskrav, medmindre væsentlige hensyn til landskab, natur, miljø eller naboer taler afgørende imod placeringen. I en sådan sammenhæng vil det kunne præciseres, at det i højere grad skal være muligt at give landzonetilladelse til en placering uden tilknytning til eksisterende bebyggelse.

Forskellen mellem de to tiltag er **dels**, at 1) omfatter alle masteplaceringer i landzonen, hvorimod 2) alene omhandler master, der opstilles for at opfylde dækningskrav **dels**, at 1) indeholder at "**lempe praksis om, at mobilmaster så vidt muligt skal placeres i tilknytning til eksisterende bebyggelse**", hvorimod 2) indeholder, at "**det i højere grad skal være muligt at give landzonetilladelse til en placering uden tilknytning til eksisterende bebyggelse**". Der er således tale om to forskellige anvendelser og to forskellige konsekvenser.

I det fremlagte forslag til planlovsændring er tiltag 1) ikke medtaget!

Endvidere er andet led i tiltag 2) om, at "**det i højere grad skal være muligt at give landzonetilladelse til en placering uden tilknytning til eksisterende bebyggelse**" også fraværende i selve lovteksten.

Det fremgår dog af lovbemærkningerne, at "Master, der anvendes til offentlig mobilkommunikation med tilhørende tekniskabe eller teknikhuse og øvrige faciliteter vil fortsat som udgangspunkt skulle placeres i tilknytning til eksisterende bebyggelse. Kommunalbestyrelsen vil dog i kraft af den foreslåede ændring kunne tillade en placering, der ikke er i tilknytning til eksisterende bebyggelse, hvis hensynet til mobildækningen ikke kan opfyldes ved placering på eksisterende anlæg eller i tilknytning til eksisterende bebyggelse, herunder hvis mobiloperatøren ikke har mulighed for at indgå frivillig aftale med en

lodsejer om en placering på eksisterende anlæg eller i tilknytning til eksisterende bebyggelse.”

6

Imidlertid kan det undre, at der ikke i selve lovteksten er indføjet et stk. 2 tilsvarende landsplandirektivet, hvor det af § 2, stk. 2 fremgår, at *”kommunalbestyrelsen kan meddele tilladelse efter § 35, stk. 1, i lov om planlægning, jf. stk. 1, til en placering af en mobilmast med tilhørende anlæg uden tilknytning til eksisterende bebyggelse, hvis hensynet til at sikre mobildækning ikke kan opfyldes ved en placering på eksisterende anlæg eller i tilknytning til eksisterende bebyggelse.”*

TI og Dansk Erhverv skal derfor opfordre til, at lovforslaget tilpasses, således at lovforslaget følger både hensigten og ordlyden i den politiske aftale fra 15. juni 2022.

Master til radiokommunikationsformål fremfor mobilmaster

I lovforslaget anvendes konsekvent termerne *”master, der anvendes til offentlig mobilkommunikation”* og *”mobilmaster”*. Der er imidlertid også behov for en kommerciel udbygning med andre tjenester end mobilkommunikation, herunder IoT og andre tjenester, som i stigende grad er en del af fremtidens trådløse teknologier.

Derfor er det væsentligt, at lovændringen ikke kun omfatter mobilmaster, men mere generelt omfatter de teknologineutrale begreber *”antennemaster”* eller *”master til radiokommunikationsformål”*, da udstyr til fx IoT i stigende grad vil blive en del af de tjenester, som kommer til at udgøre udbuddet af fremtidens trådløse tjenester – også i landdistrikterne. Det fundamentale princip om teknologineutral regulering er en mangeårig hjørnesteen i dansk teleregulering som understreget i teleforliget fra 2021.¹

Særligt i lyset af mastelovens § 1, hvoraf det fremgår, at mastelovens formål *”er gennem rammer for fælles udnyttelse af master opstillet til radiokommunikationsformål og opsætning af antennesystemer på bygninger, høje konstruktioner og anden fysisk infrastruktur at sikre optimal radiokommunikation samtidig med, at det samlede antal master og disses påvirkning af omgivelserne begrænses mest muligt.”*

Da master opstillet i landzonen ofte fællesudnyttes på tværs af radioteknologier, og da det overordnede formål også i regi af planloven bør være at sikre en optimal radiokommunikation under hensyntagen til omgivelserne, uanset om det sker med den ene eller den anden radioteknologi, er det kortsigtet og indebærer risiko for en uheldig konkurrenceforvridning mellem teknologier, hvis lempelserne i planloven alene omhandler mobilteknologi og ikke andre radiokommunikationsformål.

¹ Aftale mellem regeringen (Socialdemokratiet) og Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Alternativet af 21. december 2021: ”Partierne bekræfter, at teleforligets vision fortsat skal være gældende, og at visionen fortsat skal realiseres gennem de fundamentale principper om *markedsbaseret udrulning og teknologineutral regulering.*”

Specifikke bemærkninger

Frivillige lodsejraftaler

TI og Dansk Erhverv noterer sig, at det af lovbemærkningerne til ændringen i § 35, stk. 12 fremgår, at *”Kommunalbestyrelsen vil i kraft af den foreslåede ændring kunne tillade en placering, der ikke er i tilknytning til eksisterende bebyggelse, hvis hensynet til mobildækningen ikke kan opfyldes ved placering på eksisterende anlæg eller i tilknytning til eksisterende bebyggelse, herunder hvis mobiloperatøren ikke har mulighed for at indgå frivillig aftale med en lodsejer om en placering på eksisterende anlæg eller i tilknytning til eksisterende bebyggelse.”*

TI og Dansk Erhverv finder det meget positivt, at det dermed anerkendes, at hvor der ikke er en velvillig lodsejer, og hvor der altså ikke kan indgås en frivillig lodsejraftale om placering af en ny antennemast på en matrikel i tilknytning til eksisterende bebyggelse eller anlæg, så skal denne placering ikke længere af landzonemyndigheden betragtes som en relevant og egnet placering for masten i forhold til den samlede vurdering af alternative placeringsmuligheder.

TI og Dansk Erhverv finder, at det er afgørende, at udgangspunktet for indgåelse af lejeaftale om placering af nye antennemaster er frivillighed og velvillighed fra de pågældende og relevante lodsejere, som i givet fald skal udleje grunde til masterne. TI og DE finder, at der kan være situationer, hvor det er helt forståeligt og sagligt velbegrundet, at en lodsejer ikke ønsker en antennemast på fx 48 meter placeret blot 20-25 meter fra sin bolig, og derfor ikke ønsker at indgå en lejekontrakt med mobilselskabet om opsætning af en antennemast på grunden.

Forslaget til ændring af § 35, stk. 12, medfører, at i situationer, hvor der ikke er en velvillig lodsejer, som ønsker masten placeret i tilknytning til eksisterende bebyggelse eller anlæg, så kan der som alternativ i stedet inddrages og gives landzonetilladelse til relevante, egnede placeringer, som ikke er i tilknytning til eksisterende bebyggelse. Disse kan fx ligge afskærmet af træer lidt længere væk fra eksisterende bebyggelse og anlæg. Dette er meget glædeligt.

Ekspropriation efter masteloven

Det er tilsvarende meget positivt, at ekspropriation af adgang til en given placering ikke længere gives forrang for placeringer, hvor der kan findes en velvillig lodsejer, men hvor placeringen ikke er i tilknytning til eksisterende bebyggelse eller anlæg.

Ekspropriation er et meget indgribende instrument, som kun bør anvendes i de tilfælde, hvor der absolut ikke er andre muligheder. Derfor bør ekspropriation kun anvendes helt undtagelsesvist.

Taler afgørende imod

TI og Dansk Erhverv bemærker, at der med ændringen af § 35, stk. 12 anvendes begrebet "tale afgørende imod" – dvs. "*Kommunalbestyrelsen kan under hensyn til den overordnede samfundsmæssige interesse i at sikre mobildækning i hele landet meddele tilladelse ..., medmindre væsentlige hensyn til landskab, natur, miljø eller naboer taler afgørende imod placeringen.*"

Det er imidlertid uklart, hvilke kriterier som kan anvendes i vurderingen af, hvad der vil tale afgørende imod i forhold til de nævnte naturbeskyttelseshensyn. Der vil typisk være tale om en afvejning mellem at skabe mobildækning på den ene side og på den anden side indvirkningen på naturen mv. Vægtningen af de forskellige hensyn er ikke nærmere angivet.

TI og Dansk Erhverv efterlyser de konkrete kriterier for, hvad kan anvendes i vurderingen af, hvad der vil tale afgørende imod i forhold til de nævnte naturbeskyttelseshensyn, og at vægtningen af de forskellige hensyn angives nærmere. Såfremt dette efterlades åbent for fortolkning uden nærmere vejledning, kan der udvikles en u hensigtsmæssig forskellig praksis i de enkelte kommuner, hvor grænserne for afvejningen søges udfordret. Idet de foreslåede ændringer indføres på baggrund af et klart politisk ønske om at forbedre dækningen i landzone og et ønske om at åbne mulighed for større fleksibilitet i forhold opfyldelse af de statslige dækningskrav, efterspørger TI og Dansk Erhverv mere klarhed om, hvordan vurderingen bør foretages.

Det foreslås i lovforslaget om ændring af planloven, under **punkt 42**, at § 36, stk. 1, nr. 17, affattes således:

»17) Antennesystemer til radiokommunikation i elektroniske kommunikationsnet med tilhørende frekvens- eller kabelbaseret teleinfrastruktur i neutrale farver, som opsættes på eksisterende master, siloer eller høje skorstene m.v. når bebyggelsens højde ikke dermed forøges.«

Endvidere fremgår det af lovbemærkningerne, at "*Der foreslås dernæst en nyaffattelse af en planlovens § 36, stk. 1, nr. 17, hvorved undtagelsesreglen om panelantenner udvides til at omfatte alle antennesystemer til radiokommunikation, som kan opsættes på eksisterende master, siloer eller skorstene m.v. Således vil førstnævnte del af undtagelsesreglen få et mere tidssvarende indhold, der afspejler den teknologiske udvikling og er i overensstemmelse med den øvrige lovgivning på området.*"

TI og Dansk Erhverv kan støtte nyaffattelsen af § 36, stk. 1, nr. 17, og at den gøres mere generel og tidssvarende, så den omfatter det udstyr, som normalt etableres i master og andre høje konstruktioner.

Imidlertid skaber bestemmelsen om, at bebyggelsens højde ikke dermed må forøges, en vis uklarhed, som bør afklares.

Af bygningsreglementets § 456, stk. 4, fremgår det, at *"Antenner, hvis øverste punkt ikke er mere end 5,50 m over tagfladen, tagkviste, skorstenspiber, ventilationshætter, gavltrekanter og tagudhæng, medregnes ikke ved beregningen af en bygningshøjde, såfremt de er af sædvanligt omfang."* Indenfor rammerne af BR18 vil et bærerør med et antennesystem på maksimalt 5,5 meter monteret på fx toppen af en silo eller et vandtårn ikke bidrage til forøgelsen af bygningshøjden, og vil derfor ikke forudsætte byggetilladelse. I planlovens forstand er det mere uklart, og derfor vil teleselskaberne ud fra et forsigtighedsprincip typisk vælge at søge om landzonetilladelse, selvom det muligvis ikke er velbegrundet, idet bygningshøjde – hvis bygningsreglementet lægges til grund – ikke bliver forøget.

Både højden på en antenneplacering samt hvor frit, der er omkring en antenne, kan have væsentlig betydning for, hvor optimal placering er ud fra et radioteknisk perspektiv.

Det foreslås i lovforslaget om ændring af planloven, under **punkt 43**, at § 36, stk. 1, nr. 19, affattes således:

»19) Teknikskabe eller teknikhuse i neutrale farver med en grundplan på maksimalt 2 m² og en højde på maksimalt 2,5 m til brug for de antenner, der er nævnt i nr. 17, og som opsættes på eller umiddelbart ved masten, siloen eller skorstenen m.v.«

Det fremgår af lovbemærkningerne, at

"I tilknytning hertil foreslås endvidere en nyaffattelse af planlovens § 36, stk. 1, nr. 19, hvorved undtagelsesreglen om teknikskabe udvides til også at omfatte teknikhuse af samme størrelse, og som følge af den foreslåede nyaffattelse af § 36, stk. 1, nr. 17, udvides nr. 19 til at omfatte de samme situationer, der er omfattet af nr. 17. Den foreslåede nyaffattelse vil medføre, at denne undtagelsesregel ligeledes får et mere tidssvarende indhold, der afspejler den teknologiske udvikling og er i overensstemmelse med den øvrige lovgivning på området. Fritagelse for landzonetilladelse vil fortsat betyde, at der ikke er krav om forudgående naboorientering efter planlovens § 35, stk. 4, og at der ikke er klageadgang efter planlovens § 58, stk. 1, nr. 1."

TI og Dansk Erhverv støtter, at bestemmelsen gives et mere tidssvarende behov, således at teknikskabe og -huse sidestilles lovgivningsmæssigt. Teknikhuse er dog normalt op til 3 (tre) meter i højden, og det bør derfor overvejes, om højdebegrænsningen skal justeres, så den afspejler udviklingen på området. Der er i andre lande en tendens til i stigende grad af anvende samhusning af teknikhuse, hvor flere selskaber deler pladsen i samme teknikhus. Dermed kan der dels opnås en samlet mindre visuel påvirkning af omgivelserne, dels kan det reducere energiforbruget og dermed også CO₂-udledningen. Dette må også forventes at blive tilfældet i Danmark, hvorfor begrænsningen i højde kan udgøre en barriere for at udnytte dette potentiale.

TI og DE står naturligvis til rådighed for uddybning, hvis dette hørings svar giver anledning til spørgsmål.

10

Med venlig hilsen

Jakob Willer
Direktør, Teleindustrien

Poul Noer
Fagchef for telepolitik, Dansk Erhverv